

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్త్వవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాపా మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్సృతమపుమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అథ సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్కృతావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, ఆదిపర్వణి, ద్వాత్రింశదధికద్విశతతమాధ్యాయాంతర్గత, శ్లోకపారాయణం ఆచార్యముఖేన
కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యోస ధ్యానమ్ ॥

వ్యోసం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరోశరోత్కళం వందే శుకతతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యోసాయ విష్ణురూపాయ వ్యోసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే, వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయ:-232 ద్వాత్రింశదధికద్విశతతమో2ధ్యాయః మయదర్శనపర్వ
మన్దపాలస్య స్వకీయైః శిశుభిః సమాగమః

లాలప్యమానం తమృషిం మన్దపాలం తథా వనే ।
లపితా ప్రత్యువాచేదం సాసూయమివ భారత ॥ 232-7 ॥

న తే పుత్రేష్వవేక్షాస్తి యాన్యసీనుక్తవానసి ।
తేజస్విన్ వీర్యవన్తో న తేషాం జ్వలనాద్భయమ్ ॥ 232-8 ॥

త్వయాగ్నౌ తే పరీతాశ్చ స్వయం హి మమ సన్నిధౌ ।
ప్రతిశ్రుతం తథా చేతి జ్వలనేన మహాత్మనా ॥ 232-9 ॥

లోకపాలో న తాం వాచముక్త్యా మిథ్యా కరిష్యతి ।
సమక్షం బన్ధకృత్యే న తేన తే స్వస్థమానసమ్ ॥ 232-10 ॥

తామేవ తు మమామిత్రాం చిన్తయన్ పరితప్యసే ।
ధ్రువం మయి న తే స్నేహలా యథా తస్యాం పురాభవత్ ॥ 232-11 ॥

న హి పక్షవతా న్యాయ్యం నిఃస్నేహేన సుహృజ్జనే ।
పీడ్యమాన ఉపద్రష్టుం శక్తేవాత్మా కథశ్చన ॥ 232-12 ॥

గచ్ఛ త్వం జరితామేవ యదర్థం పరితప్యసే ।
చరిష్యామ్యహమప్యేకా యథా కుపురషాశ్రితా ॥ 232-13 ॥

మన్దపాల ఉవాచ

నాహమేవం చరే లోకే యథా త్వమభిమన్యసే ।
అపత్యహేతోర్విచరే తచ్చ కృధ్రం గతం మమ ॥ 232-14 ॥

భూతం హిత్వా చ భావ్యర్థే యో2వలమ్బేత మన్దధిః ।
అవమన్యేత తం లోకో యథేచ్ఛసి తథా కురు ॥ 232-15 ॥

ఏష హి ప్రజ్వలన్నగ్నిర్లేలిహానో మహీరుహాన్ ।
ఆవిగ్నే హృది సంతాపం జనయత్యశివం తథా ॥ 232-16 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

తస్మాద్దేశాదతిక్రాన్తే జ్వలనే జరితా పునః ।
జగామ పుత్రకానేవ త్వరితా పుత్రగృద్ధినీ ॥ 232-17 ॥

సా తాన్ కుశలినః సర్వాన్ విముక్తాశ్చాతవేదసః ।
రోరూయమాణాన్ దదృశే వనే పుత్రాన్ నిరామయాన్ ॥ 232-18 ॥

అశ్రూణి ముముచే తేషాం దర్శనాత్సా పునః పునః ।
ఏకైకశ్యేన తాన్ సర్వాన్ క్రోశమానాన్వపద్యత ॥ 232-19 ॥

తతో2భ్యగచ్ఛత్సహసా మన్దపాలో2పి భారత ।
అథ తే సర్వ ఏవైనం నాభ్యనన్దంస్తదా సుతాః ॥ 232-20 ॥

లాలప్యమానమేకైకం జరితాం చ పునః పునః ।
న చైవోచ్ఛ్వుస్తదా కిశ్చీత్తమృషిం సాధ్వసాధు వా ॥ 232-21 ॥

మన్దపాల ఉవాచ

జ్యేష్ఠః సుతస్తే కతమః కతమస్తస్య చానుజః ।
మధ్యమః కతమశ్చైవ కనీయాన్ కతమశ్చ తే ॥ 232-22 ॥

ఏవం బ్రువన్తం దుఃఖార్తం కిం మాం న ప్రతిభాషసే ।
కృతవానపి హి త్యాగం వైవ శాన్తిమితో లభే ॥ 232-23 ॥

జరితోవాచ

కిం ను జ్యేష్ఠేన తే కార్యం కిమనన్తరజేన తే ।
కిం వా మధ్యమజాతేన కిం కనిష్ఠేన వా పునః ॥ 232-24 ॥

యాం త్వం మాం సర్వతో హీనాముత్పృజ్యాసి గతః పురా ।
తామేవ లపితాం గచ్ఛ తరుణీం చారుహాసినీమ్ ॥ 232-25 ॥

మన్దపాల ఉవాచ

న స్త్రీణాం విద్యతే కిశ్చీదముత్ర పురుషాన్తరాత్ ।
సాపత్నకమృతే లోకే నాన్యదర్థవినాశనమ్ ॥ 232-26 ॥

వైరాగ్నిదీపనం చైవ భృశముద్వేగకారి చ ।
సువ్రతా చాపి కల్యాణీ సర్వభూతేషు విశ్రుతా ॥ 232-27 ॥

అరున్ధతీ మహాత్మానం వసిష్ఠం పర్యశఙ్కత ।
విశుద్ధభావమత్యంతం సదా ప్రియహితే రతమ్ ॥ 232-28 ॥

సప్తర్షిమధ్యగం ధీరమవమేనే చ తం మునిమ్ ।
అపధ్యానేన సా తేన ధూమారుణసమప్రభా ॥ 232-29 ॥

లక్ష్మ్యాలక్ష్మ్యా నాభిరూపా నిమిత్తమివ పశ్యతి ।
అపత్యహేతోః సమ్ప్రాప్తం తథా త్వమపి మామిహ ॥ 232-30 ॥

ఇష్టమేవం గతే హి త్వం సా తథైవాద్య వర్తతే ।
న హి భార్యేతి విశ్వాసః కార్యః పుంసా కథఞ్చన ।
న హి కార్యమనుధ్యాతి నారీ పుత్రవతీ సతీ ॥ 232-31 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

తతస్తే సర్వ ఏవైనం పుత్రాః సమ్యగుపాసతే ।
స చ తానాత్మజాన్ సర్వానాశ్వాసయితుముద్యతః ॥ 232-32 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి మయదర్శనపర్వణి శార్ఙ్గకోసాఖ్యానే
ద్వాత్రింశదధికద్విశతతమో2ధ్యాయః ॥ 232 ॥

“ప్రహేళిక ”

ఃః “స్తోత్రమ్” ఃః

ఉపమన్యుకృత అశ్వినీదేవస్తుతి:

ప్రపూర్వగౌ పూర్వజౌ చిత్రభానూ గిరా వా22శంసామి తపసా హ్యనన్తా ।
దివ్యౌ సుపర్ణా విరజౌ విమానౌ అధిక్షిపన్తా భువనాని విశ్వా ॥ 1-3-57 ॥

హిరణ్మయౌ శకునీ సామ్పరాయౌ నాసత్యదస్రా సునసౌ వైజయన్తా ।
శుక్లం వయన్తా తరసౌ సువేమౌ అధివ్యయన్తావసితం వివస్వతః ॥ 1-3-58 ॥

గ్రస్తాం సుపర్ణస్య బలేన వర్తికామ్ అముఞ్చతామశ్వినౌ సౌభగాయ ।
తావత్ సువృత్తావనమన్త మాయయా వసత్తమా గా అరుణా ఉదావహాన్ ॥ 1-3-59 ॥

